

Изложба „Вибрация. Флуидното движение на човешкото тяло“/ Vibration. The fluid movement of a human body: Николай Делиянев, Франческо Патане и Тарим Татусик

Ако не можехме да говорим, щяхме ли да съществуваме? Вербализацията улеснява нашето съществуване, но в същото време е и пречка за нашето духовно и сетивно развитие. В забързания живот и модернизиранието на света, ние не успяваме да се свържем на едно по-дълбоко вибрационно ниво, така както останалата част от природата комуникира. Губим същността на усещането, затлачвайки се в говоренето. Някъде между “сега” и “преди” виждането стана просто гледане. Истината е, че в 90% от времето ние комуникираме невербално – чрез движение, енергия, дори трептенето на говора дава повече информация.

Вибрацията в контекста на флуидните движения на тялото се отнася до фините трептения или резонансни движения, които могат да възникнат в тъканите и структурите му. Тези движения могат да бъдат или механични, причинени от вибрациите на мускулите по време на дейност, или базирани на течности, като потока на кръвта през тялото.

Николай Делиянев, Франческо Патане и Тарим Татусик се събраха, за да създадат една изложба, която ще ни докосне до отвъд видимото и казаното за човешкото движение. Вибрациите са част от плавното движение на тялото, те са емоциите, които разказваме с всяка мазка на четката върху платното, с всяко движение на тялото в танца и всяка мимика на лицето на актьора. Изложбата Vibration. The fluid movement of a human body (Вибрация. Флуидното движение на човешкото тяло) е това, което ще разпадне самото движение до усещането на вибрацията, ще покаже самата вибрация и ще деформира тялото в следствие на вибриращите движения.

Франческо Патане завършва архитектура, но живописиста е неговото поприще, като развива уникален стил на работа, който го дистанцира от традиционните живописни техники. Той използва нетрадиционни и необичайни материали като смесва акрил с асфалт върху платна от юта. Тези експерименти създават неповторим визуален ефект - получава се едно разпадане на образа, като в движение. На българската публика той ще представи триптих с размер 12 квадратни метра, което представлява един своеобразен танц на човека с коня, давайки усещане за разграждане на човешкото движение до неговите вибрационни части. Флуидното движение на тялото в тази монументална творба, от своя страна, е израз на свобода, лекота и динамика. В танца например, всяко движение е пронизано с ритъм и енергия, която може да бъде усетена от зрителя. Тялото става инструмент на артиста, способен да предава истории и чувства

без нужда от думи. Това флуидно движение може да създаде визуални вибрации, които да засилят въздействието на произведението, позволявайки на публиката да се свърже на дълбоко емоционално ниво.

Николай Делиянев от своя страна не пропуска да покаже нагледно как изглеждат вибрациите върху платно. Творби - трептящи, даващи усещане, че от тях ще прозвучи музика. Той е съсредоточил своите художествени търсения върху интензивни визуални композиции с правилни геометрични наслагвания на цветовете, в които ако се вгледате, ще усетите като симфония от трептения. Чрез творбите си той развива ритмичен синхрон на форми и тонове, давайки живот на оптични феномени и внушителни геометрии. Вдъхновен от движението, Делиянев превежда всяка линия в сетивно преживяване, което се отнася до различни енергии, подсилвайки кинетичния и оптичния аспект на неговото изкуство.

Танцът, дали върху платно или на сцена, води до едно емоционално изменение на личността, както в танцуващия, така и в гледащия. Емоции, дали вдъхновяващи или разрушаващи, понякога оказват видимо травматично влияние върху тялото. Тарим Татусик (Филипо де Лука), след дългогодишната си работа с дърво и смола, стига до момент, в който тялото е нужно да се деформира, преди да се разпадне. Казват, че деформациите в човешките тела са необработени емоции. Сега нагледно може да ги видим в триизмерните скулптури на Татусик. Той слива традиционния начин на правене на изкуство със съвременните индустриални производствени технологии, свързани с използването на 3D софтуер, 3D принтери и скенери. Той ще завърши експозицията с цветни скулптури, които ще деформират движението на тялото до почти неразпознаваеми абстрактни фигури. Силата на вибрациите в човешкото тяло са вид енергии, заредени с емоции, които могат да доведат до фрагментация на формата.

Можем ли да се оставим невербалното да ни води, докато ясно съзнаваме невъзможността да го контролираме?

На този въпрос може да се опитате да си отговорите в настоящата изложба.

Куратор Доротея Янева